

Nr 182.

Av herr **Bodin, Karl, m. fl.**, om statsbidrag till avlönande av de arbetande elektriska länsföreningarnas konsulenter.

Från och med 1918 har riksdagen till främjande av en planmässig organisation och utveckling av landsbygdens elektrifiering anvisat extra anslag, vilket under budgetåren 1926/1927—1931/1932 utgått med 75,000 för år. För budgetåret 1932/1933 var anslaget uppfört med 50,000 kronor.

Granskningsnämnden ansåg nämnda verksamhet tillhöra de uppgifter, som med mindre olägenhet kunna uppskjutas under ekonomiskt brydsamma tider, samt föreslog fördenskull, att något anslag icke måtte äskas för budgetåret 1933/1934, vilket ej heller skedde. För tillgodoseende av det mest nödvändiga bidragsbehovet fanns emellertid för år 1933 till Kungl. Maj:ts förfogande disponibelt ett belopp av omkring 15,000 kronor, varav en del bidrag utgått. De flesta föreningarna hava emellertid måst undvara statsbidrag för det gångna året och kommo därigenom i en brydsam situation. Då ej heller i årets budget finnes upptaget något anslag för ändamålet, äventyras de elektriska länsföreningarnas fortbestånd och framför allt deras möjligheter att hålla uppe konsulentverksamheten. De elektriska konsulenterna ha en mycket betydelsefull uppgift att fylla då det gäller att planlägga och organisera elektrifieringen på landsbygden, varjämte de utgöra den enda opartiska sakkunskap, som i de flesta fall står de elektriska föreningarna till buds i fråga om provning av material, avsyning av anläggningar och uppgörande av kraftkontrakt m. m. Statens egna organ använda sig också i stor utsträckning av de elektriska länsföreningarnas och konsulenternas tjänster för concessions- och låneärenden samt i fråga om behörighet för installatörer av elektriska anläggningar m. m.

Angeläget ur skilda synpunkter synes därför vara, att den verksamhet, som för närvarande bedrivs av de elektriska länsföreningarna och deras konsulenter, kan beredas ekonomiska möjligheter att fortsätta.

Fördelaktigt skulle vara om den elektriska konsulentverksamheten direkt ställdes under hushållningssällskapen och statsbidrag utginge till konsulentens avlöning i enlighet med förhållandet inom vissa andra grenar av sällskapens verksamhet. Där förhållandena så medgiva kunna exempelvis två hushållningssällskap anställa konsulent för här ifrågavarande verksamhet gemensamt, varigenom kostnaderna skulle nedbringas till det strängt nödvändiga. I avvaktan på de förändringar i den elektriska konsulentverksamhetens orga-

nisation, som, enligt vad ovan anförts, måhända kan befinnas ändamålsenlig, är det angeläget att giva ett fortsatt statligt stöd åt de arbetande elektriska länsföreningarna.

Vi hemställa alltså,

att riksdagen för budgetåret 1934/1935 under nionde huvudtiteln måtte bevilja ett anslag av 30,000 kronor, att efter Kungl. Maj:ts beprövande utgå till de arbetande elektriska länsföreningarna i form av bidrag till avlönande av deras konsulenter.

Stockholm den 23 januari 1934.

K. W. Bodin.

L. Tjällgren.

Gustaf Strömberg.

Nils Arvedson.